

و دولت هم هیچ کمکی نتواند بکند. در صورتی که اگر اقتصاد سینما بزرگ شود، اقتصاد تهیه کنندگان بزرگ می شود و در شرایط بحران خودشان می توانند از خودشان حمایت کنند. انشاء الله که دیگر هیچ وقت از این مشکلات پیش نیاید ولی وقتی اقتصاد سینما بزرگ شود تهیه کنندگان به فیلم های بزرگ تر فکر می کنند. وقتی که وزیر طرح می دهد که فیلم های ما باید قدرت این را داشته باشد که در خارج از کشور هم بازار پیدا کند پس ما باید فیلم هایی بسازیم که در اندازه و استانداردهایی باشد که بتوانیم در بازارهای جهانی خودی نشان دهیم. این مسئله نیاز به این دارد که اقتصاد سینمای ما بزرگ شود تا تهیه کنندگان به فیلم های پر و پیمان تری بتوانند فکر کنند. به نظرم شاید اگر یک بخشی از این کارها بخواهد محقق شود در بحث پروانه ساخت است که این جنجال همیشه وجود داشته است؛ که مدام فیلم ها به وزارت ارشاد رفته و در پروانه ساخت قلع و قمع شده اند. بگذارند که این فیلم ها ساخته شوند و اگر قرار است که ممیزی صورت بگیرد که آن هم باید به حداقل برسد در پروانه ای نمایش باشد.

اگر بخواهید یک نقطه ضعف بزرگ را بگویید که اشتباه بوده و اتفاق افتاده چه چیز به ذهنتان می رسد؟
به نظر من یکی از کارهای اشتباهی که صورت گرفت این است که نمایش خانگی از وزارت ارشاد جدا شد. یک طوری برخورد کردند که انگار وزارت ارشاد یک مکان بیگانه ای با نظام جمهوری اسلامی است و یک آدم هایی در آنجا نشسته اند که مصادیق نظام را نمی دانند و پلتفرم ها را به صداوسیما دادند. صداوسیما در حال حاضر چه عملکرد مشعشعی دارد که آدم بگوید آن ها آن قدر تدبیر و فکر دارند و

آن قدر طرح های موفق تابه حال داشته اند که می توانند به هم افزایی این پلتفرم ها کمک کنند؛ در صورتی که می بینیم که در حال حاضر فشارهای ممیزی بر تولیدات روز به روز دارد بیشتر می شود. به نظر من اگر کارکرد این پلتفرم ها هم مثل کارکرد تلویزیون شود پس ما به راحتی مردم را به سمت شبکه های خارجی هدایت می کنیم. مردم به دنبال برنامه های جذابی که دوست دارند می روند و این پلتفرم ها باعث شده بود که بتوانیم مخاطبانمان را به سمت تولیدات داخلی برگردانیم ولی با این کاری که دارد انجام می شود دوباره داریم مردم را به آن سمت دیگر هدایت می کنیم. غیر از این، وقتی که تولیدات پلتفرم ها به لحاظ اقتصادی کفاف خودشان را ندهد و پاسخگوی خودشان نباشد آرام آرام تولیداتشان فروکش می کند و خیل عظیمی از اهالی تولید بیکار می شوند و همین مشکلات اقتصادی را رقم می زند. همان طور که در حال حاضر این پلتفرم ها باعث شده اند تا وضعیت اقتصادی عواملی که در تولید کار می کنند یک مقدار بهبود پیدا کند. اما در حال حاضر آن هایی که در بخش سینماداری هستند در شرایط بسیار اسفناکی قرار دارند، چرا که فیلم های خوب اکران نمی کنند و می دانیم که شرایط اقتصادی سینماداری چقدر بد است.

پیشنهاد شما به وزارت ارشاد در این زمینه چیست؟
به نظر من وزارت ارشاد باید در باره ی شبکه نمایش خانگی به جد تمهیدی بیندیشد تا آن را به خانه ی خودش برگرداند. نگذاریم که ساختار اداری وزارت ارشاد نحیف شود؛ امروز این مورد را می برند، فردا موسیقی را می گیرند و پس فردا تئاتر را می گیرند. در آن صورت دیگر اصلاً وزارت ارشاد به چه دردی می خورد؟ پس وزارت ارشاد را تعطیل کنید و این مسائل را هم به جاهای مختلف واگذار کنید. بنابراین به نظر من این موضوعی است که باید به آن توجه کنند.

در زمینه رونق به فضای سینمایی کشور اکران فیلم های خارجی را چقدر مفید می دانید؟

مسئله ی دیگر بحث فیلم های خارجی است. من به جد می گویم که ما اگر بخواهیم در یک رقابت جهانی قرار بگیریم باید استاندارد سینما را تغییر دهیم. یکی از مواردش این است که شبکه های نمایش با فیلم های ایرانی اموراتشان نمی گذرد، بهتر این است که ما تسهیلات و امکانات نمایش فیلم های خارجی را در ایران فراهم کنیم و تولید فیلم های ایرانی در رقابت با فیلم های خارجی بتوانند یک هم افزایی داشته باشند. همان طور که ما معتقد بودیم که اگر این پلتفرم ها در وزارت ارشاد کار کرد خودش را داشت، باعث یک جهش و تکان به تولیدات سینمایی هم می شد و در این بحث رقابت، باید خودی نشان دهند. ما این جشنواره ها را برای چه برگزار می کنیم؟ که بتوانیم یک انگیزه ای برای تولید کنندگان فراهم کنیم که مدام سعی کنند تا کارهای بهتری را از خودشان ارائه دهند. کما اینکه این رقابت بین تلویزیون و پلتفرم ها باعث می شد که بر تولیدات تلویزیون هم یک مقدار تأثیر بگذارد. پس نمایش فیلم های خارجی در سینمای ایران باعث می شود که استاندارد تولید فیلم های ایرانی یک مقدار افزایش پیدا کند.

شما در زمینه بودجه های کلان به فیلم های ارزشی توضیح دادید اما آیا با ارائه تسهیلات به تهیه کنندگان به طور کل مخالف هستید؟

خیر اتفاقاً برای همه ی این مسائلی که توضیح دادم بهتر این است که مثل صنعت و مثل گردشگری، دولت یک سرفصل هایی را در لایحه بودجه بگذارد که برای مثال هر سال یک مبلغی را با نرخ های ارزان و باز پرداخت های طولانی مدت ارائه بدهند. وقتی که سودهای این تسهیلات ارزان باشد، بالاخره یک تهیه کننده ای که

من به جد می گویم که ما اگر بخواهیم در یک رقابت جهانی قرار بگیریم باید استاندارد سینما را تغییر دهیم. یکی از مواردش این است که شبکه های نمایش با فیلم های ایرانی اموراتشان نمی گذرد، بهتر این است که ما تسهیلات و امکانات نمایش فیلم های خارجی را در ایران فراهم کنیم و تولید فیلم های ایرانی در رقابت با فیلم های خارجی بتوانند یک هم افزایی داشته باشند